

คำอธิบายข้อมูล	
รหัสของตาราง	MF_PORTFIF_2_TH
ชื่อตาราง	เงินลงทุนในต่างประเทศของกองทุนรวม จำแนกตามประเภทสินทรัพย์ที่มีการลงทุน
ความถี่ของข้อมูล ความล่าช้าและ กำหนดเวลาเผยแพร่	<p>ความถี่ : เดือน</p> <p>ความล่าช้า : 30 วัน</p> <p>กำหนดเวลาเผยแพร่ :</p> <p>ข้อมูลเบื้องต้น ทุกวันที่ 10</p> <p>ข้อมูลจริง จะปรับปรุงแก้ไข (ถ้ามี) และเผยแพร่ในงวดการเผยแพร่ถัดไป</p>
ความครอบคลุม	ข้อมูลนี้จัดเก็บตั้งแต่ปี 2559 เป็นต้นไป
นิยาม	<p>การลงทุนในหลักทรัพย์ระหว่างประเทศ(International Portfolio Investment)</p> <p>คือ การที่ธุรกิจหรือรัฐบาลของประเทศใดประเทศหนึ่งมีการเคลื่อนย้ายเงินทุน เพื่อนำไปลงทุนในหลักทรัพย์หรือสินทรัพย์ทางการเงินในตลาดการเงินนอกประเทศของตน เช่น หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นกู้ ตั๋วเงินคลัง พันธบัตรรัฐบาล เป็นต้น การลงทุนในลักษณะนี้ผู้ลงทุนไม่มีอำนาจในการบริหารจัดการหรือเข้าไปควบคุมกิจการโดยตรง และได้รับผลตอบแทนในรูปเงินปันผลสำหรับตราสารทุน ส่วนตราสารหนี้นั้นจะได้รับผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ย</p> <p>การลงทุนโดยตรงในต่างประเทศ และ การลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศ</p> <p>การลงทุนโดยตรงในต่างประเทศ (Thai Direct Investment Abroad : TDI) หมายถึง การลงทุนของคนไทยในกิจการในเครือในต่างประเทศ โดยมีการถือหุ้นของกิจการในเครือหรือกิจการที่นำเงินไปลงทุนตั้งแต่ร้อยละ 10 ขึ้นไป</p> <p>ธุรกรรมการลงทุนของ TDI จะครอบคลุมถึง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) เงินลงทุนในหุ้นเรือนหุ้น (Equity Investment) 2) การกู้ยืมระหว่างบริษัทในเครือ (Direct Loans) 3) กำไรที่นำกลับมาลงทุน และ 4) ตราสารหนี้และสินเชื่อการค้าที่เป็นธุรกรรมระหว่างบริษัทในเครือด้วยกัน <p>การลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศ หมายถึง การลงทุนของคนไทยในต่างประเทศโดยมีสัดส่วนการถือหุ้นของกิจการที่ไปลงทุนต่ำกว่าร้อยละ 10 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มผลตอบแทนจากการลงทุน ทั้งนี้ หลักทรัพย์ที่ไปลงทุน เช่น ตราสารทุน ตราสารหนี้ เครื่องมือทางการเงิน และอนุพันธ์ต่างๆ</p>

คำอธิบายข้อมูล

ระเบียบและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนต่างประเทศ

กฎหมายควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน

ประกอบด้วย พระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช 2485 กฎกระทรวง ประกาศกระทรวงการคลัง ประกาศเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน และหนังสือเวียนหรือคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน โดยมีวัตถุประสงค์หลักคือ

- 1) เพื่อรวบรวมเงินตราต่างประเทศไว้ในแหล่งกลาง
- 2) เพื่อควบคุมการใช้จ่ายเงินตราต่างประเทศให้เป็นไปในทิศทางที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม
- 3) เพื่อป้องกันการโอนทุนออกนอกประเทศ
- 4) เพื่อรักษาค่าภายนอกของเงินบาท หรืออัตราแลกเปลี่ยนไว้ให้มั่นคง

ทั้งนี้ กฎหมายควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนโดยตรง มีดังนี้

TDI : การลงทุนโดยตรง / ลงทุนในกิจการในเครือที่ต่างประเทศ / ให้อยู่

นิติบุคคลและบุคคลธรรมดาที่ลงทุนหรือให้อยู่แก่กิจการในต่างประเทศ โดย

- 1) มีสัดส่วนการถือหุ้นในกิจการนั้นตั้งแต่ร้อยละ 10 ขึ้นไป หรือ
- 2) เป็นกิจการในเครือ สามารถทำได้โดยไม่จำกัดวงเงิน

สำหรับการลงทุนหรือให้อยู่กรณีอื่นๆ เช่น ลงทุนในกิจการในต่างประเทศที่ไม่ใช่บริษัทในเครือ จะต้องทำการขออนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน (จพง.) หรือเป็นไปตามวงเงินที่กำหนด นอกจากนี้ ผู้ลงทุนหรือให้อยู่ตั้งแต่ 10 ล้านดอลลาร์ สรอ. ต่อปีต้องแจ้งความประสงค์การลงทุนหรือให้อยู่มายัง จพง. ตามที่กำหนด

ระเบียบที่เกี่ยวข้อง

- ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่นิติบุคคลรับอนุญาต (ฉบับที่ 9) ลงวันที่ 28 พฤษภาคม 2556 (ข้อ 2)
  - หนังสือเวียนธนาคารแห่งประเทศไทย เลขที่ ผกง.(21)ว. 69/2556 เรื่อง การออกประกาศเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน
- ประกาศเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนเงิน (ฉบับที่ 21) ลงวันที่ 25 มิถุนายน 2556 (ข้อ 2)

คำอธิบายข้อมูล

- วิธีปฏิบัติในการแจ้งความประสงค์ในการลงทุนหรือให้กู้ยืม ตามหนังสือเวียนที่ ผกช.(23)ว.7/2553 ลงวันที่ 5 ตุลาคม 2553 เรื่อง การผ่อนคลายการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินเพิ่มเติม

FIF : การลงทุนในหลักทรัพย์

- ผู้ลงทุนสถาบัน ได้แก่ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กองทุนประกันสังคม กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนรวม (ไม่รวมกองทุนส่วนบุคคล) บริษัทหลักทรัพย์ บริษัทประกันชีวิตและประกันวินาศภัย สถาบันการเงินที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้ง นิติบุคคลไทยที่มีสินทรัพย์ตั้งแต่ 5,000 ล้านบาท บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และผู้ประกอบการธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ตามพระราชบัญญัติซื้อขายล่วงหน้าพุทธศักราช 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม สามารถลงทุนในหลักทรัพย์ในต่างประเทศได้ ดังนี้

- หลักทรัพย์ต่างประเทศซึ่งออกโดยนิติบุคคลไทย : ลงทุนได้ ไม่จำกัดจำนวน
- หลักทรัพย์ต่างประเทศ : ลงทุนได้ไม่จำกัดจำนวน

ทั้งนี้ ต้องไม่เกินวงเงินที่หน่วยงานที่กำกับดูแลผู้ลงทุนและคณะกรรมการหรือผู้มีอำนาจบริหารของผู้ลงทุนกำหนด

- ตัวแทนการลงทุน ได้แก่ บริษัทหลักทรัพย์ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พุทธศักราช 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่สามารถให้บริการซื้อขายหลักทรัพย์ได้ทุกประเภท และให้บริการจัดการกองทุนส่วนบุคคล นิติบุคคลรับอนุญาต บริษัทหลักทรัพย์ที่สามารถให้บริการซื้อขายหลักทรัพย์ประเภทตราสารหนี้และศุภก บริษัทหลักทรัพย์ที่สามารถให้บริการซื้อขายหลักทรัพย์ประเภทหน่วยลงทุน

ทั้งนี้ตัวแทนการลงทุน ได้แก่ บริษัทหลักทรัพย์ที่สามารถให้บริการซื้อขายหลักทรัพย์ประเภทตราสารหนี้และศุภก และ บริษัทหลักทรัพย์ที่สามารถให้บริการซื้อขายหลักทรัพย์ประเภทหน่วยลงทุน ให้สามารถเป็นตัวแทนการลงทุนเฉพาะสำหรับตราสารในต่างประเทศที่ออกและจำหน่ายในประเทศ หรือออกในต่างประเทศเท่านั้น

- ผู้ลงทุนรายย่อยสามารถลงทุนในตราสารต่างประเทศและอนุพันธ์ ซึ่งรวมถึงตราสารหนี้สกุลเงินตราต่างประเทศที่ออกขายในประเทศได้ตามจำนวนที่ได้รับจัดสรรจาก ก.ล.ต. โดยต้องซื้อขายผ่านตัวแทนการลงทุนในประเทศ ซึ่งได้แก่

คำอธิบายข้อมูล

บริษัทหลักทรัพย์ หรือกองทุนส่วนบุคคลเท่านั้น

- ให้นักลงทุนสถาบันทุกประเภท รวมถึงรายย่อย สามารถยกเลิกหรือไม่ต่ออายุสัญญาป้องกันความเสี่ยงอัตราแลกเปลี่ยนจากการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศได้ทุกกรณี
- มีปรับปรุงการเรียกเอกสารหลักฐานในการขอซื้อ แลกเปลี่ยน หรือ ถอนเงินตราต่างประเทศ เช่น ยกเลิกการเรียกเอกสารแสดงตน เป็นต้น

ระเบียบที่เกี่ยวข้อง

- ประกาศเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน เรื่อง ประกาศเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการลงทุนในตราสารในต่างประเทศ และอนุพันธ์
- ประกาศเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน ประกาศเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการลงทุนในตราสารในต่างประเทศ และอนุพันธ์ ของบุคคลรายย่อย

Asset : การลงทุนในอสังหาริมทรัพย์

การซื้อหรือแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเพื่อวัตถุประสงค์สำหรับการซื้ออสังหาริมทรัพย์ สามารถทำได้เป็นจำนวนไม่เกินปีละ USD 50 ล้านหรือเทียบเท่าตามอัตราตลาดต่อราย

ระเบียบที่เกี่ยวข้อง

- ประกาศเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน เรื่องการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับ การแลกเปลี่ยนเงิน (ฉบับ 22) ลงวันที่ 24 มิถุนายน 2558 (ข้อ 1(5))
  - หนังสือเวียนธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ ฝกง.(21)ว. 25/2558 เรื่อง การออกประกาศเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน ลงวันที่ 24 มิถุนายน 2558

Hedging : การบริหารความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน

ผู้ประกอบการสามารถทำธุรกรรมอนุพันธ์เพื่อป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน เพื่อค่าสินค้าบริการ และการลงทุนระหว่างประเทศได้ตามระเบียบที่

คำอธิบายข้อมูล

กำหนด หรือธุรกิจสามารถบริหารความเสี่ยงผ่านช่องทางการใช้สัญญา Currency Future ได้อีกช่องทางหนึ่ง โดยมีระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนดังนี้

ระเบียบที่เกี่ยวข้อง

- หนังสือเวียนที่ ผกช.(23) ว.25/2552 เรื่อง การทำธุรกรรมอนุพันธ์ที่อ้างอิงอัตราแลกเปลี่ยน ลงวันที่ 4 สิงหาคม 2552
- หนังสือเวียนที่ ผกช.(23) ว.4/2553 เรื่อง การผ่อนคลายเกี่ยวกับการทำธุรกรรมอนุพันธ์ที่อ้างอิง อัตราแลกเปลี่ยน ลงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2553
- ระเบียบเกี่ยวกับสัญญา Currency futures ตามระเบียบ TFEX

FCD : บัญชีเงินฝากเงินตราต่างประเทศ (Foreign Currency Deposit – FCD)

นิติบุคคลหรือบุคคลธรรมดาสามารถฝากเงินตราต่างประเทศในประเทศได้ โดย

- หากเป็นแหล่งเงินได้จากต่างประเทศสามารถฝากได้โดยไม่จำกัดวงเงิน
- หากเป็นแหล่งเงินได้ในประเทศกรณีมีภาระสามารถฝากได้ตามจำนวนภาระผูกพัน สำหรับกรณีไม่มีภาระให้มียอดคงค้าง ณ สิ้นวันไม่เกิน USD 5 ล้านหรือเทียบเท่าอัตราตลาด

ระเบียบที่เกี่ยวข้อง

- ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่นิติบุคคลรับอนุญาต (ฉบับที่ 9) ลงวันที่ 28 พฤษภาคม 2556 (ข้อ 5)
- ประกาศเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน เรื่องการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนเงิน (ฉบับ 22) ลงวันที่ 24 มิถุนายน 2558 (ข้อ 3)
  - หนังสือเวียน ที่ ผกช.(21)ว. 25/2558 เรื่อง การออกประกาศเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน

Treasury Center : ศูนย์บริหารเงิน (Treasury Center-TC)

ศูนย์บริหารเงิน เป็นทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจของบริษัทไทยที่มีเครือข่ายธุรกิจระหว่างประเทศ หรือบริษัทข้ามชาติ (Multi-National Corporation : MNC) ในการบริหารจัดการรายได้ ค่าใช้จ่าย และธุรกรรมอื่น ๆ ที่เป็นเงินตราต่างประเทศ โดยศูนย์บริหารเงินสามารถทำหน้าที่แทนบริษัทในกลุ่มในแง่ของ 1) การเป็นตัวแทนของกลุ่มบริษัทในการรับจ่ายค่าสินค้าบริการระหว่างประเทศ 2) การหักกลบหนี้กับคู่ค้าในต่างประเทศ 3) การบริหารความเสี่ยงที่เกิดจากอัตราแลกเปลี่ยน โดยให้

คำอธิบายข้อมูล	
	<p>กลุ่มบริษัทซื้อขายเงินตราต่างประเทศกับศูนย์บริหารเงินแทนการซื้อขายกับสถาบันการเงิน ตลอดจน 4) การบริหารสภาพคล่องให้กับกลุ่มบริษัท เช่น การกู้ยืมเงินตราต่างประเทศจากบริษัทในกลุ่มที่มีสภาพคล่องส่วนเกินไปให้กู้กับบริษัทในกลุ่มที่ขาดสภาพคล่อง</p>
การจัดกลุ่ม	<p>การจัดสรรเงินลงทุนในหลักทรัพย์ระหว่างประเทศ</p> <p>การจัดสรรเงินลงทุน (Asset allocation) เป็นกระบวนการจัดการกับเงินลงทุนเพื่อกำหนดสัดส่วนของเงินลงทุนที่เหมาะสมว่าจะนำไปลงทุนในตราสารชนิดใดบ้าง เช่น เงินสด หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นกู้ พันธบัตรรัฐบาล ตั๋วเงิน และตราสารอนุพันธ์ เป็นต้น นอกจากการกำหนดสัดส่วนดังกล่าวแล้ว การจัดสรรเงินลงทุนระหว่างประเทศจะมีการกำหนดประเทศ ภูมิภาค รวมทั้งสกุลเงินตราต่างประเทศที่ต้องการนำเม็ดเงินไปลงทุนอีกด้วย ทั้งนี้ การจัดสรรเงินดังกล่าวจะต้องสอดคล้องกับเป้าหมายและความต้องการของผู้ลงทุน ซึ่งโดยทั่วไปมักจะประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กำหนดเป้าหมายของการลงทุน ในการลงทุนแต่ละครั้ง สิ่งที่คุณต้องการคืออะไร เช่น อัตราผลตอบแทนสูง รายได้สม่ำเสมอ สภาพคล่อง หรือความมั่นคงของเงินลงทุน หลังจากนั้นก็มาพิจารณาว่าอัตราผลตอบแทนที่เหมาะสมควรอยู่ในช่วงใด ซึ่งจะต้องมีการกำหนดทั้งในแง่ของอัตราผลตอบแทนที่ต้องการและความเสี่ยงที่ยอมรับได้ หากต้องการอัตราผลตอบแทนสูงก็ต้องยอมรับความเสี่ยงในระดับที่สูงขึ้นได้เช่นกัน ทั้งนี้ ความสามารถในการยอมรับความเสี่ยงของแต่ละบุคคลหรือกิจการก็มีความแตกต่างกันออกไป บางกิจการอาจยอมรับความเสี่ยงได้มากเนื่องจากมีฐานะทางการเงินที่มั่นคง มีสภาพคล่องสูง และผู้บริหารกล้าเสี่ยงหรือกล้าได้กล้าเสีย เป็นต้น ในขณะที่เดียวกันบางกิจการอาจต้องการสภาพคล่องสูงสามารถเข้า-ออกจากการลงทุนได้ง่ายในเวลาที่ต้องการใช้เงิน ดังนั้นก็ควรเลือกลงทุนในสินทรัพย์ทางการเงินระยะสั้นหรือเป็นสินทรัพย์ที่อยู่ในความต้องการของตลาดแม้ว่าอัตราผลตอบแทนไม่สูงนัก 2. เลือกภูมิภาค/ประเทศที่จะลงทุน การลงทุนในหลักทรัพย์ระหว่างประเทศมีความแตกต่างจากการลงทุนในประเทศ เนื่องจากนักลงทุนจะต้องเลือกภูมิภาคหรือประเทศที่จะเข้าไปลงทุนเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งขั้นตอน โดยทั่วไปแล้วมักพิจารณาตลาดที่มีศักยภาพให้ผลตอบแทนดีมีความเสี่ยงต่ำ และที่สำคัญคือควรมีการกระจายเงินลงทุนเพื่อลดความเสี่ยง ไม่ควรลงทุนกระจุกตัวในภูมิภาค/ประเทศใดเนื่องจากหากเกิดผลกระทบด้านลบขึ้นจะเกิดความเสียหายมาก 3. เลือกประเภทของสินทรัพย์ที่จะลงทุน สินทรัพย์ทางการเงินแต่ละ

คำอธิบายข้อมูล

ประเภทมีคุณสมบัติเฉพาะตัวและแตกต่างกันออกไป เช่น หุ้นสามัญก็มีความแตกต่างจากหุ้นกู้หรือพันธบัตรรัฐบาล ดังนั้นการที่จะเลือกลงทุนในสินทรัพย์ชนิดใดนั้น ผู้ลงทุนควรศึกษาคุณลักษณะต่างๆอย่างละเอียด ทั้งในด้านของอัตราผลตอบแทน ความเสี่ยง และการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ อาทิ อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย การเติบโตทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันออกไป การเลือกประเภทหลักทรัพย์และจัดสรรเงินอย่างรอบคอบ จะนำไปสู่การได้กลุ่มหลักทรัพย์ลงทุนที่มีประสิทธิภาพ (Efficient portfolio) โดยทั่วไปกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุนที่ดีมักประกอบไปด้วยหลักทรัพย์หลายๆประเภท เช่น เงินสด ตราสารทุน ตราสารหนี้ และตราสารอนุพันธ์ เป็นต้น

4. กำหนดสัดส่วนของแต่ละสินทรัพย์ที่จะลงทุน ในขั้นตอนนี้เป็น การกำหนดสัดส่วนของแต่ละสินทรัพย์ที่จะลงทุน ซึ่งจะต้องใช้ความรอบคอบสูง เนื่องจากจะต้องตัดสินใจว่าเม็ดเงินลงทุนที่มีอยู่นั้นจะนำไปลงทุนในสินทรัพย์ทางการเงินได้บ้าง โดยคำนึงถึงอัตราผลตอบแทนที่ต้องการการยอมรับความเสี่ยง (Risk tolerance) และการกระจายความเสี่ยงในเวลาเดียวกัน

5. ตัดสินใจเลือกหลักทรัพย์ที่จะลงทุน หลังจากที่มีการกำหนดสัดส่วนการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทต่างๆ แล้ว ในลำดับต่อไปนั้นผู้ลงทุนต้องทำการเลือกหลักทรัพย์ที่จะลงทุน เช่น หุ้นสามัญของบริษัท IBM พันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ หุ้นกู้ของธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด เป็นต้น การตัดสินใจเลือกหลักทรัพย์ที่จะลงทุนนี้ ผู้ลงทุนต้องศึกษาถึงฐานะทางการ และผลการดำเนินงานของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ รวมทั้งเงื่อนไขในการจ่ายเงินปันผลและอัตราดอกเบี้ย ข้อมูลต่างๆเหล่านี้อาจหา มาจากรายงานประจำปีของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ หนังสือชี้ชวนในการจำหน่ายหลักทรัพย์ งานวิจัยที่เผยแพร่ต่อสาธารณชน หรือได้จากบริษัทนายหน้า (Broker)

6. ติดตามและประเมินผลตอบแทนของกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุน เมื่อมีการลงทุนในหลักทรัพย์ไปแล้วนั้น การติดตามและประเมินผลตอบแทนของกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุนเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากสภาพแวดล้อมในตลาดการเงินระหว่างประเทศมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอาจส่งผลกระทบต่อผลตอบแทนความเสี่ยงของหลักทรัพย์ที่เราลงทุนไปแล้ว ดังนั้นการติดตามและประเมินผลจะช่วยให้ผู้ลงทุนสามารถปรับเปลี่ยนหรือแก้ไขกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุนได้ทันท่วงทีเพื่อให้ได้รับผลตอบแทนดี หรือได้รับความเสียหายน้อย เช่น ถ้าอัตราดอกเบี้ยปรับตัวสูงขึ้นก็จะส่งผลด้านลบต่อหุ้นในกลุ่ม สถาบันการเงิน และ อสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น ดังนั้นอาจมีการปรับเปลี่ยนกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุนโดยการขายหลักทรัพย์ที่ได้รับผลกระทบด้านลบออกไป และหันไปลงทุนในกลุ่มที่ได้รับ

คำอธิบายข้อมูล

ประโยชน์แทน

ตราสารทางการเงินในตลาดระหว่างประเทศ

ในปัจจุบันตราสารทางการเงินในตลาดการเงินระหว่างประเทศ ได้มีการพัฒนา รูปแบบของสินค้าใหม่ๆ และมีความหลากหลายมากขึ้น ทั้งในเรื่องของอัตราผลตอบแทน ความเสี่ยง ระยะเวลาในการลงทุน ระยะเวลาในการจ่ายผลตอบแทนสภาพคล่อง เงื่อนไขในการไถ่ถอน ผู้ออกตราสาร รวมทั้งสกุลเงินตราที่ใช้ในการลงทุน เป็นต้น สามารถแบ่งตามประเภทที่ออกได้ ดังนี้

ตราสารทุน (Equity Instrument)

ตราสารทุนที่มีการซื้อขายกันในตลาดระหว่างประเทศก็มีลักษณะคล้ายกับ ในตลาดท้องถิ่น เพียงแต่การลงทุนในตลาดระหว่างประเทศนั้นมีทางเลือกที่ หลากหลายกว่า ทั้งในแง่ทางภูมิศาสตร์และตัวสินค้า นักลงทุนสามารถเลือกที่จะเข้าไปลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ตามภูมิภาคต่างๆ ทั้งในตลาดประเทศพัฒนาแล้ว เช่น สหรัฐอเมริกา แคนาดา ญี่ปุ่น ยุโรป เป็นต้น และตลาดเกิดใหม่ (Emerging market) เช่น บราซิล อาร์เจนตินา อินเดีย ไทย มาเลเซีย จีน เป็นต้น ซึ่งทั้งสองตลาดข้างต้นมีความแตกต่างกัน โดยทั่วไปการลงทุนในตลาดเกิดใหม่จะให้อัตราผลตอบแทนสูง ขณะเดียวกันก็มีความเสี่ยงและความผันผวนมากกว่าเช่นกัน นอกจากนี้การลงทุนในตลาดระหว่างประเทศมักจะมีสินค้าที่หลากหลายครอบคลุม อุตสาหกรรมต่างๆ รวมทั้งมีบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดจำนวนมาก จึงเป็นการเพิ่มโอกาสในการแสวงหาตราสารที่ให้ผลตอบแทนสูงภายใต้ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้

1. **หุ้นสามัญ (Common stocks)** คือ ตราสารทุนที่แสดงสิทธิความเป็นเจ้าของกิจการ ผู้ถือหุ้นมีสิทธิในการออกเสียงเพื่อมีส่วนในการบริหารกิจการตาม สัดส่วนหุ้นที่ถืออยู่ และได้รับผลตอบแทนในรูปของเงินปันผล ซึ่งเงินปันผลนี้กิจการ จะจ่ายตามผลการดำเนินงานหรือผลกำไรที่ได้รับ หากปีใดกิจการมีกำไรมาก็จะ จ่ายเงินปันผลมากและปีใดที่มีกำไรน้อยก็จะจ่ายเงินปันผลน้อย ถ้าขาดทุนก็ไม่ จ่ายเงินปันผล ดังนั้นผลตอบแทนจากเงินปันผลจึงไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับผลการดำเนินงานเป็นหลัก

2. **หุ้นบุริมสิทธิ (Preferred stocks)** คือ ตราสารทุนคล้ายกับหุ้นสามัญ แต่ผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิไม่มีสิทธิในการออกเสียงเพื่อบริหารกิจการ อย่างไรก็ตามผู้ถือหุ้น บุริมสิทธิจะได้รับเงินปันผลในอัตราคงที่ตามที่ระบุไว้และได้รับการจัดสรรเงินปันผล ก่อนหุ้นสามัญในกรณีที่บริษัทเลิกกิจการ หุ้นประเภทนี้มีการซื้อขายในตลาด หลักทรัพย์ไม่มากนักเมื่อเทียบกับหุ้นสามัญ จึงมีสภาพคล่องค่อนข้างต่ำ โดยทั่วไป ผลตอบแทนจากการลงทุนในตราสารทุนประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

คำอธิบายข้อมูล

ผลตอบแทนจากตราสารทุน = เงินปันผล + กำไร/ขาดทุนจากการซื้อขายหลักทรัพย์

จะเห็นว่าผลตอบแทนจากการลงทุนในตราสารทุนมีความไม่แน่นอน ทั้งจากเงินปันผลและกำไร/ขาดทุนจากการซื้อขาย ในช่วงที่ภาวะตลาดหลักทรัพย์ดี นักลงทุนจะสามารถทำกำไรจากส่วนต่างราคาซื้อขายหลักทรัพย์ (Capital gain) ได้มาก สำหรับในช่วงที่ภาวะตลาดหลักทรัพย์ตกต่ำเขา ก็อาจประสบกับการขาดทุนจากส่วนต่างราคาซื้อขายหลักทรัพย์ (Capital loss) ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าการลงทุนในตราสารทุนมีความเสี่ยงค่อนข้างสูง

ตลาดสำคัญที่ซื้อขายหลักทรัพย์ประเภทนี้ ได้แก่ ตลาดหุ้นนิวยอร์ก (New York Stock Exchange: NYSE) ตลาดหุ้นแนสแด็ก (NASDAQ Stock Market) ตลาดหุ้นโตเกียว (Tokyo Stock Exchange) ตลาดหุ้นลอนดอน (London Stock Exchange)

ตราสารหนี้ (Debt instrument)

ตราสารหนี้ คือ ตราสารที่แสดงความเป็นหนี้ระหว่างกัน โดยผู้ออกตราสารหนี้ระดมเงินหรือกู้ยืมเงินจากผู้ซื้อ ตราสารและมีสัญญาจะจ่ายคืนเมื่อครบกำหนดเวลา รวมทั้งจ่ายดอกเบี้ยเป็นงวดๆจำนวนหนึ่งตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ ตราสารหนี้ระหว่างประเทศมีความหลากหลายทั้งผู้ออกและมีสินค้าให้เลือกลงทุนจำนวนมาก ตราสารหนี้ที่สำคัญ ได้แก่ ตราสารหนี้ยูโร (Eurobond) ตราสารหนี้ในประเทศกำลังพัฒนา เช่น จีน และ อินเดีย เป็นต้น โดยทั่วไปตราสารหนี้แบ่งตามประเภทผู้ออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ได้แก่ ตราสารหนี้ที่ออกโดยภาครัฐ และตราสารหนี้ที่ออกโดยภาคเอกชน

ตราสารหนี้ที่ออกโดยภาครัฐ

1. **ตั๋วเงินคลัง (Treasury bill)** เป็นตราสารหนี้ระยะสั้นที่ออกโดยรัฐบาล มีอายุการไถ่ถอนไม่เกิน 1 ปี เช่น 3 เดือน 6 เดือน เป็นต้น จำหน่ายโดยวิธีประมูลและผู้ลงทุนจ่ายชำระเงินในราคาหน้าตั๋วหักส่วนลด (Discount) เมื่อครบกำหนดผู้ถือกรรมสิทธิ์จะได้รับเงินต้นคืนเต็มจำนวนในราคาที่ตราไว้หน้าตั๋ว โดยทั่วไปมักเป็นการกู้เพื่อนำไปชดเชยการขาดดุลเงินสดของรัฐบาล ตั๋วเงินคลังนับเป็นตราสารการเงินระยะสั้นที่มีสภาพคล่องสูง และเป็นที่ต้องการในท้องตลาด ตัวอย่างตั๋วเงินคลังที่ได้รับความนิยมในตลาดระหว่างประเทศ เช่น ตั๋วเงินคลังของรัฐบาลสหรัฐฯ ตั๋วเงินคลังของรัฐบาลสหราชอาณาจักร เป็นต้น เหมาะสำหรับนักลงทุนที่มีเงินเหลือในช่วงสั้นๆ และต้องการความปลอดภัยของเงินลงทุน โดยที่อัตราดอกเบี้ยไม่สูงนัก

2. **พันธบัตรรัฐบาล (Government bonds)** เป็นตราสารหนี้ระยะกลาง

คำอธิบายข้อมูล

ถึงระยะยาวที่ออกโดย รัฐบาลของประเทศต่างๆ เช่น พันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ พันธบัตรรัฐบาลอังกฤษ ซามูไรบอนด์ เป็นต้น เพื่อระดมเงินไปใช้ในการบริหารประเทศ ตราสารทางการเงินประเภทนี้ถือว่าไม่มีความเสี่ยง โดยความเสี่ยงในที่นี้หมายถึงความเสี่ยงจากการไม่ได้รับชำระคืนหรือความเสี่ยงจากหนี้สูญ (Default risk) เนื่องจากรัฐบาลสามารถระดมเงินจากภาษีอากรมาไถ่ถอนคืนพันธบัตรเมื่อครบอายุไถ่ถอน อย่างไรก็ตามความเสี่ยงอื่นๆยังคงอยู่ เช่น หากนักลงทุนที่ลงทุนในพันธบัตรด้วยเงิน ตราต่างประเทศสกุลท้องถิ่น ก็ยังถือว่ามีความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน (Currency risk) เกิดขึ้น เป็นต้น

3. พันธบัตรรัฐวิสาหกิจ (Agency bonds) เป็นตราสารหนี้ระยะกลางถึงระยะยาวที่ออกโดยรัฐวิสาหกิจ ส่วนใหญ่จะได้รับการค้ำประกันโดยรัฐบาลจึงถือว่ามีความเสี่ยงต่ำ การค้ำประกันโดยรัฐบาลจะทำให้พันธบัตรมีความน่าเชื่อถือและสามารถระดมเงินด้วยอัตราดอกเบี้ยต่ำ มักเป็นการระดมเงินเพื่อนำไปใช้ในกิจการสาธารณะ เช่น การสร้างสาธารณูปโภคในประเทศกำลังพัฒนา หรือกิจการเกี่ยวกับการศึกษา สำหรับตัวอย่างผู้ออกตราสารประเภทนี้ เช่น สมาคมเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา (Student Loan Marketing Association) ในสหรัฐฯ พันธบัตรการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยที่ออกจำหน่ายในต่างประเทศ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม พันธบัตรรัฐวิสาหกิจที่รัฐบาลไม่ ค้ำประกันจะให้อัตราผลตอบแทนสูงกว่าที่รัฐบาลค้ำประกัน โดยทั่วไปพันธบัตรที่มีอายุการไถ่ถอน ยาวก็ให้อัตราผลตอบแทนสูงกว่าพันธบัตรที่มีอายุการไถ่ถอนสั้น

ตราสารหนี้ที่ออกโดยภาคเอกชน

หุ้นกู้เอกชน (Corporate bonds) คือ หุ้นกู้ที่ออกโดยภาคเอกชนโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อนำเงินทุนไปใช้ในการลงทุนและขยายธุรกิจ ในตลาดระหว่างประเทศ หุ้นกู้ประเภทนี้มีความหลากหลายให้เลือกลงทุน นับตั้งแต่อายุการไถ่ถอน อัตราผลตอบแทน เงื่อนไขในการไถ่ถอน อันดับความน่าเชื่อถือ (Credit rating) และบริษัทผู้ออกตราสาร โดยผลตอบแทนที่จะได้รับจะกำหนดเป็นอัตราดอกเบี้ยที่กำหนดไว้ตายตัวหรือลอยตัวก็ได้ ระยะเวลาในการจ่ายดอกเบี้ย และมีกำหนดระยะเวลาไถ่ถอนแน่นอน เช่น หุ้นกู้ของบริษัท ก. มีอายุการไถ่ถอน 5 ปี จ่ายดอกเบี้ยในอัตรา 4% ต่อปี โดยแบ่งจ่ายปีละ 2 ครั้ง คือ 30 มิถุนายน และ 31 ธันวาคมของทุกปี เป็นต้น นอกจากนี้หุ้นกู้เอกชนยังมีรายละเอียดแตกต่างกันไป เช่น

1. หุ้นกู้มีหลักประกันและหุ้นกู้ที่ไม่มีหลักประกัน (Secured bonds and Unsecured bonds) โดยทั่วไปหุ้นกู้ที่มีจำหน่ายในท้องตลาดจะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ หุ้นกู้มีหลักประกันและหุ้นกู้ที่ไม่มีหลักประกัน สำหรับหุ้นกู้มี

คำอธิบายข้อมูล

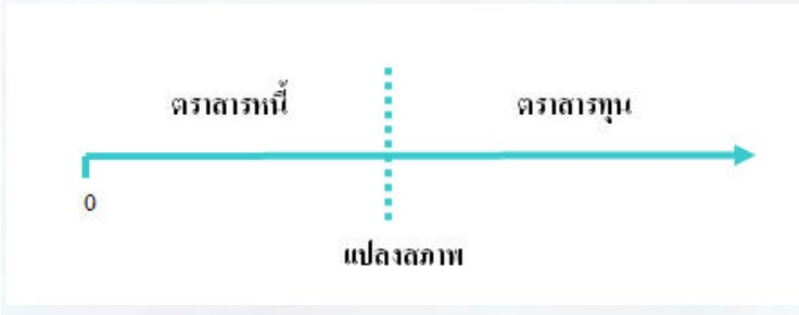
หลักประกัน คือ หุ้นกู้ที่นำสินทรัพย์มาค้ำประกันการออกหลักทรัพย์นั้นๆ ในกรณีที่บริษัทผู้ออกหุ้นกู้ล้มละลายหรือประสบปัญหาทางการเงินไม่สามารถจ่ายเงินต้นและดอกเบี้ยได้ ก็จะนำหลักทรัพย์ค้ำประกันดังกล่าวออกมาใช้หนี้แทน ดังนั้นหุ้นกู้มีหลักประกันจึงมีความเสี่ยงต่ำกว่าหุ้นกู้ที่ไม่มีหลักประกัน

2. หุ้นกู้ไม่ด้อยสิทธิและหุ้นกู้ด้อยสิทธิ (Senior bond and Subordinated bond) สำหรับหุ้นกู้ด้อยสิทธิ หมายถึง หุ้นกู้ที่ได้รับสิทธิในการชำระเงินหลังจากเจ้าหนี้รายอื่นๆ แต่ก่อนผู้ถือหุ้นในกรณีที่บริษัทล้มละลาย ส่วนใหญ่หุ้นกู้ด้อยสิทธิจะจ่ายอัตราผลตอบแทนสูงกว่าหุ้นกู้ไม่ด้อยสิทธิเพื่อชดเชยความเสี่ยงที่สูงขึ้นนั่นเอง และผู้ออกมักจะเป็นธนาคารพาณิชย์ หรือบริษัทที่มีความมั่นคงมีชื่อเสียง ในปัจจุบันหุ้นกู้ประเภทนี้ได้รับความนิยมค่อนข้างมากในตลาดระหว่างประเทศเนื่องจากให้อัตราผลตอบแทนดี ขณะเดียวกันนักลงทุนก็มั่นใจในความมั่นคงของบริษัทผู้ออกตราสารในระดับหนึ่ง

ตราสารกึ่งหนี้กึ่งทุน (Hybrid instrument)

ตราสารกึ่งหนี้กึ่งทุนเป็นตราสารทางการเงินที่ออกเป็นครั้งแรกเป็นตราสารหนี้แต่มีเงื่อนไขให้ผู้ถือสามารถแปลงสภาพเป็นหุ้นสามัญหรือหุ้นบุริมสิทธิ ซึ่งเป็นตราสารทุนของบริษัทผู้ออกได้ในช่วงเวลา อัตรา และราคาที่กำหนดไว้

ตัวอย่างของตราสารประเภทนี้ เช่น หุ้นกู้แปลงสภาพ (Convertible debenture) หุ้นกู้พร้อมใบสำคัญแสดงสิทธิ (Debenture with warrants) เป็นต้น ตราสารกึ่งหนี้กึ่งทุนมีการซื้อขายและได้รับความนิยมมากในตลาดสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และยุโรป โดยเฉพาะในช่วงที่ภาวะเศรษฐกิจดี เพราะผู้ซื้อคาดหวังผลตอบแทนที่จะได้รับจากราคาหุ้นสามัญที่สูงขึ้นเมื่อแปลงสภาพหรือใช้สิทธิในใบสำคัญแสดงสิทธิแล้ว ซึ่งจะทำได้มากกว่าผลตอบแทนในรูปดอกเบี้ยของหุ้นกู้ธรรมดา ตัวอย่างตราสารประเภทนี้ เช่น หุ้นกู้ยูโรแปลงสภาพ (Euro Convertible Debenture : ECD) การออกตราสารประเภทนี้มักเกิดจากบริษัทผู้ออกมองว่าในขณะนั้นภาวะตลาดหุ้นไม่ดี หากออกหุ้นสามัญจำหน่ายอาจได้ราคาไม่ดีหรือจำหน่ายได้น้อยกว่าเป้าหมายที่วางไว้ จึงตัดสินใจออกเป็นหุ้นกู้แล้วให้แปลงสภาพในภายหลัง อย่างไรก็ตาม หุ้นกู้แปลงสภาพมักมีอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าหุ้นกู้ธรรมดา ดังนั้นในแง่ของนักลงทุนแล้ว อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนอาจต่ำลงในช่วงแรกแต่ได้ประโยชน์จากการแปลงสภาพเป็นตราสารทุนดังกล่าว

คำอธิบายข้อมูล	
	
แหล่งที่มาของข้อมูล	<ol style="list-style-type: none"> 1. สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ 2. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 3. ธนาคารแห่งประเทศไทย 4. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

คำอธิบายข้อมูล	
สื่อที่ใช้ในการเผยแพร่	เว็บไซต์ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (www.sec.or.th)
การปรับปรุงข้อมูล	ปรับตามข้อมูลจริง เมื่อแหล่งข้อมูลมีการแก้ไข (ไม่สามารถระบุเวลาได้)
หมายเหตุ	